

Daniels bok – nummer etthundrasjuttiotvå

Fatimas skugga: Att avslöja det sataniska inflytandet bakom den katolska kyrkans profetiska syner

Jeff Pippenger

2024-04-02

Fatimas profetia var Satans förberedelseverk genom vilket den katolska kyrkan bereddes att överlämna sin organisation åt honom när han utger sig för att vara Kristus, ty den är ”mästerverket av Satans makt — ett monument över hans ansträngningar att sätta sig själv på tronen för att styra jorden enligt sin vilja”. De som inte vill låta sig gagnas av det profetiska vittnesbördet som identifierar Fatimas roll i att styra katolicismen, på grund av sin ovilja att tro på Satans förmåga att utföra underverk, utsätter sig själva för att bli bedragna. Fatimas profetia behandlade den inre kampen inom katolicismen och katolicismens krig mot ateismen.

Katolicismens krig med ateismen är ämnet för Daniel elva, vers fyrtio. Skildringen av den kampen började år 1798, i vers fyrtio. Den började med den strid i vilken Napoleon, kungen i söder, tog påven till fånga år 1798, och vittnesbördet i versen avslutas sedan med att kungen i norr sveper bort kungen i söder år 1989. Inom denna historia (1798 till 1989) utmärks de två motståndarna år 1917 och 1918 var och en med profetisk symbolik, som sammanbinder deras båda vittnesbörd, samtidigt som versens övergripande tema bevaras. Fatimaprofetian är utan tvivel en satanisk profetia, men den är ett ämne i Guds profetiska ord och är därför historia som rätteligen måste förstås.

”Den enda tryggheten för själen i denna tid är att vid varje steg fråga: Vad säger Herren till sin tjänare? Herrens ord förblir för evigt. Bibeln skall vara vår vägvisare, och i stället för att rådfråga människors visdom och goda ändligen dödlighas påståenden såsom gudomlig sanning, bör vi rannsaka profetians säkra ord. Gud har talat, och hans ord är tillförlitligt, och vi måste grunda vår tro på ett ’Så säger Herren’. Gud vill att vi skall studera de händelser som äger rum omkring oss och jämföra dem med förutsägelserna i hans ord, för att vi skall förstå att vi lever i de sista dagarna. Vi vill ha våra biblar, och vi vill veta vad som står skrivet däri. Den flitige studenten av profetian skall belönas med klara uppenbarelsen av sanningen, ty Jesus sade: ’Ditt ord är sanning.’” Signs of the Times, 1 oktober 1894.

I det tredje ombudskriget, såsom framställt i verserna tretton till femton i Daniel elva, introduceras den makt som upphöjer sig för att stadfästa synen. Denna vers uppfylldes år 200 f.Kr., när ”romarna ingrep till förmån för Egyptens unge kung” och ”beslöt att han skulle skyddas från den undergång som Antiochos och Filip hade planerat”. Versen och historien från år 200 f.Kr. visar att strax före söndagslagen, under förevändningen att försvara Putins försvagade efterträdare, vid den tid då Förenta staterna och Förenta nationerna (Seleukos och Filip av Makedonien) har beslutat att ta de ryska territorierna och dela dem mellan sig till ömsesidig fördel, kommer det påvliga Rom (Tyrus sköka) att börja spela sin musik, då hon börjar gå ut för att bedriva otukt med jordens kungar.

År 533, och Justinians dekret, kommer då att upprepas såsom profetiskt framställt i Uppenbarelseboken kapitel tretton, vers två, där det anges att draken (det hedniska Rom) skulle ge tre ting åt påvedömet.

Och vilddjuret som jag såg liknade en leopard, och dess fötter var såsom en björns fötter, och dess gap såsom en lejons gap; och draken gav det sin kraft och sin tron och stor myndighet. Uppenbarelseboken 13:2.

Draken i det hedniska Rom gav sitt "säte" (staden Rom) åt påvedömet år 330, när Konstantin flyttade sin huvudstad till Konstantinopel. Klodvig gav sin militära "makt" åt påvedömet med början år 496, och år 533 gav Justinianus den civila "myndigheten" åt påvedömet. Fem år senare satte det hedniska Rom påvedömet på tronen, såsom framställs i verserna sexton, trettioett och fyrtioen i Daniel elva. När Förenta staterna vinner det tredje ställföreträdande kriget, kommer påvedömet att ha besegrat Rysslands kommunistiska makt, vilken är ämnet för Fatimaprofetian. De ställföreträdande krigen bär sanningens signatur, ty alla tre slagen fullbordas genom en påvlig ställföreträdande armé.

Den första och sista påvliga ombudsarmén är Förenta staterna (avfälligt protestantism). Den mellersta ombudsarmén är Ukrainas nazister, som också var den katolska ombudsarmén mot det kommunistiska Ryssland under andra världskriget. Det finns tre världskrig, och det finns tre ombudskrigen. Det andra kriget i både världskrigen och ombudskrigen var nazismen. Det nuvarande kriget i Ukraina är gränslandets krig, vilket först uppfyllde vers elva och tolv i slaget vid Raphia. Kriget i Ukraina fullbordas nu under tiden för den andra av Islams tre anfall i det tredje veropet, fastän islam inte är inblandat i just det kriget.

Det första slaget riktades mot det andliga härliga landet den 11 september 2001, och det sista av de tre slagen sker vid söndagslagen och riktas åter mot det andliga härliga landet. Det andra av Islams tre slag i det tredje veropet riktades mot det bokstavliga forntida härliga landet den 7 oktober 2023. Det kriget utspelar sig i exakt samma område där Ptolemaios gick segrande ur slaget vid Rafia. Jesus sade att det i de sista dagarna skulle vara krig och rykten om krig.

De krig som Jesus hänvisade till inträffar i historien när verkan av varje syn fullbordas, och det var Hesekiel som nedtecknade detta faktum. I denna historia framställs ankomsten av Islams tredje ve, det andra och tredje slaget i ombudskrigen, upprepningen av det amerikanska inbördeskriget och upprepningen av det amerikanska revolutionskriget. Dessa krig fullbordas under historien om beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och vid den snart kommande söndagslagen skall Herren resa upp sin här som ett baner när det sista, tredje världskriget börjar och när Islam i det tredje vet stegrar sitt uppretande av nationerna.

Och ni skall få höra om krig och rykten om krig; se till att ni inte blir förskräckta, ty allt detta måste ske, men slutet är ännu inte här. Ty folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och farsoter och jordbävningar på olika platser. Allt detta är början till födslovändorna. Matteus 24:6–8.

Under den tid då de etthundrafyrtiofyra tusen beseglas urskiljs två grupper bland Guds folk genom sin förmåga att se och höra.

Därför talar jag till dem i liknelser: eftersom de ser men inte ser, och hör men inte hör och inte heller förstår. Och på dem uppfylls Esaias' profetia, som säger: Med hörande skolen I höra och inte förstå, och med seende skolen I se och inte förnimma. Ty detta folks hjärta har blivit förstockat, och deras öron höra trögt, och sina ögon hava de tillslutit, så att de inte må se med sina ögon och höra med sina öron och förstå med sitt hjärta och omvända sig, så att jag må hela dem. Men saliga äro edra ögon, ty de se, och edra öron, ty de höra. Matteus 13:13–16.

Under den tidsperioden, som började den 11 september 2001, sade Jesus: ”I skolen få höra om krig och rykten om krig.” I Uppenbarelseboken representerar Johannes dem som hör Kristi röst.

Jag kom i Anden på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, såsom av en basun. Uppenbarelseboken 1:10.

Den ”röst” han hörde var ”som en basun”, och en basun är en symbol för krigföring, och han hörde rösten bakom sig. Sedan vände han sig om för att se rösten.

Och jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar; och mitt ibland de sju ljusstakarna en som liknade Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och omgjord om bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hans hår var vita såsom vit ull, såsom snö; och hans ögon såsom en eldslåga; och hans fötter liknade skinande koppar, såsom om de hade glödgats i en ugn; och hans röst var såsom dånet av många vatten. Och i sin högra hand hade han sju stjärnor; och ur hans mun gick ett skarpt tveeggat svärd; och hans ansikte var såsom solen, när den skiner i sin kraft. Och när jag såg honom, föll jag ned till hans fötter såsom död. Och han lade sin högra hand på mig och sade till mig: Frukta inte; jag är den förste och den siste. Uppenbarelseboken 1:12–17.

Den syn av Kristus som Johannes såg när han vände sig om för att se rösten, var samma syn som Daniel såg i kapitel tio, samma syn som Jesaja såg i kapitel sex, och samma syn som Paulus såg, när han såg de sju tordönens historia.

”Ödmjukhet är oskiljaktig från hjärtats helighet. Ju närmare själen kommer Gud, desto fullständigare blir den ödmjukad och kuvad. När Job hörde Herrens röst ur stormvinden utropade han: 'Jag avskyr mig själv och ångrar mig i stoft och aska.' Det var när Jesaja såg Herrens härlighet och hörde keruberna ropa: 'Helig, helig, helig är Herren Sebaot', som han utropade: 'Ve mig, jag förgås!' Daniel säger, när den helige budbäraren besökte honom: 'Min kraftfullhet förvandlades i mig till förgängelse.' Paulus, sedan han hade blivit uppryckt till den tredje himlen och hört ting som det inte var en människa tillåtet att uttala, talade om sig själv som 'mindre än den minste av alla heliga'. Det var den älskade Johannes, som vilade mot Jesu bröst och skådade hans härlighet, som föll ned inför ängeln såsom död. Ju närmare och oavbrutet vi betraktar vår Frälsare, desto mindre skall vi se hos oss själva att gilla.” Signs of the Times, 7 april 1887.

När Gabriel uttydde synen för Daniel, framlade han de profetiska händelserna i kapitel elva. Dessa händelser är en skildring av krigföring, och i framställningen av dessa krig förvandlade den

orsakande synen av det feminina ”mareh”, uttryckt som ”marah”, Daniel så att han förändrades till Kristi avbild. När Kristus säger att ni skall få höra om krig och rykten om krig, identifierar Han de krig som framställs i Daniels elfte kapitel. Han anger vidare att för att se den syn som förvandlar betraktaren till Hans avbild, måste du vända dig om, ty rösten är bakom dig. De krig som framställs i Daniel elva är skildringar av krig som har ägt rum i den förgångna historien. Genom att höra om dessa krig i det förflutna blir en människa undervisad om den historia som nu utspelar sig, men endast om människan har ögon att se och öron att höra.

När Hesekiel nedtecknade att det skulle komma en tidpunkt då synen inte längre skulle uppskjutas, skedde det i samband med Hesekiels syn av den himmelska helgedomen, där Hesekiel bland annat såg ”hjul inuti hjul”, vilka syster White identifierar som det komplexa samspelet mellan mänskliga händelser.

”Vid floden Kebars stränder såg Hesekiel en stormvind tyckas komma från norr, ”ett stort moln, och en eld som slog in i sig själv, och ett sken omgav den, och ur dess mitt något som liknade glansen av bärnsten.” Ett antal hjul, som skar in i varandra, sattes i rörelse av fyra levande varelser. Högt ovanför allt detta ”var något som liknade en tron, till utseendet som en safirsten; och på det som liknade tronen var något som till utseendet liknade en människa där ovanpå.” ”Och i keruberna syntes formen av en människohand under deras vingar.” Hesekiel 1:4, 26; 10:8. Hjulen var så sinnrikt ordnade att de vid första anblicken tycktes vara i oordning; men de rörde sig i fullkomlig harmoni. Himmelska väsen, burna och ledda av handen under kerubernas vingar, drev dessa hjul framåt; ovanför dem, på safirtronen, var den Evige; och runt omkring tronen en regnbåge, sinnebilden för gudomlig barmhärtighet.

”Liksom de hjulliknande invecklade rörelserna stod under ledning av handen under kerubernas vingar, så står det invecklade skeendet i människornas händelser under gudomlig kontroll. Mitt i nationernas strid och larm leder han som sitter ovanför keruberna alltjämt jordens angelägenheter.

”Historien om de nationer som, den ena efter den andra, har intagit sin tilldelade tid och plats och omedvetet vittnat om den sanning vars innebörd de själva inte förstod, talar till oss. Åt varje nation och åt varje individ i dag har Gud anvisat en plats i sin stora plan. I dag mäts människor och nationer med lodet i handen på honom som inte begår något misstag. Alla avgör genom sitt eget val sitt öde, och Gud styr över allt för fullbordandet av sina avsikter.

”Den historia som den store JAG ÄR har utmärkt i sitt ord, där länk fogas till länk i den profetiska kedjan, från evighet i det förflutna till evighet i framtiden, säger oss var vi i dag befinner oss i tidsåldrarnas följd och vad som kan väntas i den kommande tiden. Allt som profetian har förutsagt skulle ske, intill den nuvarande tiden, har avtecknats på historiens sidor, och vi kan vara förvissade om att allt som ännu återstår skall fullbordas i sin ordning.

”Det slutliga störtandet av alla jordiska välden förutsägs tydligt i sanningens ord. I den profetia som uttalades när domen från Gud förkunnades över Israels siste kung ges budskapet.” Education, 178, 179.

De invecklade hjulen, som vid första anblicken tycks vara i oordning, är det invecklade spelet i människors händelser såsom det framställs i nationernas strid och larm. Den historia som Kristus har utmärkt i sitt Ord säger oss var vi befinner oss, och därigenom identifierar den det slutliga omstörtandet av alla jordiska herradömen. Beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen är där verkan av varje syn fullbordad, och inom den historien representerar hjulen de krig och rykten om krig som Kristus identifierade som ”sorgornas början”. Sorgornas början inleddes den 11 september 2001, ty det var då beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen började, och beseglingsängeln sätter sitt märke på dem som suckar och ropar över de styggelser som begås inom kyrkan och landet.

Krigen i landet framkallar sorg hos dem som ser och hör vad dessa krig representerar. Förseglingens historia identifierar det slutliga omstörtandet av alla jordiska riken, och dessa rikens omstörtande har följts i den förgångna profetiska historien. När Jesaja i kapitel sex såg samma syn som Johannes, Daniel, Hesekiel, Job och Paulus, anmälde han sig villigt att frambära budskapet för den tiden, men han frågade hur länge han skulle behöva frambära budskapet?

Och jag hörde Herrens röst säga: Vem skall jag sända, och vem vill gå för oss? Då sade jag: Se, här är jag; sänd mig. Och han sade: Gå och säg till detta folk: Ni skall höra och höra, men inte förstå, och se och se, men inte förnimma. Förhärda detta folks hjärta och tillslut deras öron och förblinda deras ögon, så att de inte ser med sina ögon och hör med sina öron och förstår med sitt hjärta och omvänder sig och blir helade. Då sade jag: Herre, hur länge? Och han svarade: Tills städerna ligger öde utan invånare och husen utan människor och landet är fullständigt förott, och Herren har fört människorna långt bort, och förödelsern är stor mitt i landet. Jesaja 6:8–12.

Det svar Jesaja fick var att han skulle behöva frambära budskapet till dess att ”landet bliver fullkomligt ödelagt”. Budskapet om förseglingen ges i krigets tid, och kriget identifieras uttryckligen som tolkningen av ”marah”-synen som alla profeterna beskådade. Det yttre budskapet är avsett att frambringa en inre erfarenhet, men endast hos dem som ”vilja höra”.

Förbindelsen mellan nazisternas påvliga ombudshär i det andra världskriget stämmer, rad på rad, överens med den andra ombudshären i det andra ombudskriget, och det andra världskriget självt stämmer överens med det andra ombudskriget. Förbindelsen mellan det andra ombudskriget och gränskriget vid Rafia, som nu upprepas i Ukraina, är geografiskt förbunden med Islams andra slag i det tredje veropet, vilket började den 7 oktober 2023, och representerar profetiska hjul inom hjul.

År 1999 publicerades en bok som hade skrivits av John Cornwell. John Cornwell var vid den tiden Senior Research Fellow vid Jesus College i Cambridge i England och var en prisbelönt journalist och författare. Boken behandlade den roll som den romerske påven, vilken regerade under andra världskriget, spelade. Boken börjar med den blivande påvens farfar, som var påven Pius IX:s högra hand, känd som Pio Nono. År 1849 angrep en republikansk folkhop Vatikanens område och påven Pius IX flydde staden Rom. Den man han tog med sig i exil var Eugenio Pacellis farfar. Eugenio Pacelli var sonson till påven Pius IX:s högra hand, och han blev senare Pius XII, och boken om Eugenio Pacelli fick titeln Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

I boken undersöker Cornwell i vilken utsträckning påve Pius XII, tidigare kardinal Eugenio Pacelli, var medveten om och reagerade på de judeförföljelser som bedrevs av Naziregimen under andra världskriget. Han visar att Pius XII:s offentliga tystnad och brist på handlingskraft när det gällde att fördöma Förintelsen åskådliggjorde hans omoraliska ledarskap under kriget.

Cornwell ger historisk kontext till Pius XII:s pontifikat, inbegripet hans diplomatiska bakgrund och tidens komplexa politiska dynamik. Han granskar Vatikanens hållning i förhållande till Nazityskland. Cornwell fastslår att Pius XII underlät att höja sin röst mot Förintelsen och att ingripa till förmån för de förföljda judarna, eftersom han, i egenskap av kardinal år 1933, hade åstadkommit ett konkordat med Hitler som utlovade katolsk underkastelse under Hitlers verk.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Efter andra världskriget lyckades vissa nazistiska krigsförbrytare undkomma rättvisan genom att fly till olika länder, däribland flera i Sydamerika. De främsta metoder de använde för att fly och ta sig till Sydamerika innefattade:

Ratlines: Ratlines var hemliga flyktvägar som upprättades av olika organisationer, däribland den katolska kyrkan och sympatiskt inställda underrättelsetjänster, för att hjälpa nazister och andra flyktingar på flykt från Europa. Dessa vägar innefattade ofta användning av falska identiteter, förfalskade dokument och smugglingsnätverk för att underlätta deras vidare färd till säkra tillflyktsorter, däribland Sydamerika.

Förfalskade dokument: Många nazistiska flyktingar skaffade sig förfalskade pass, visum och andra resehandlingar för att dölja sin verkliga identitet och undgå att gripas. De använde dessa dokument för att resa genom neutrala eller välvilligt inställda länder innan de nådde Sydamerika.

Myndigheternas medverkan: I vissa fall blundade sympatiskt inställda tjänstemän i sydamerikanska länder för närvaron av nazistiska flyktingar eller bistod dem aktivt att undkomma tillfångatagande. Vissa regeringar, särskilt sådana med auktoritära regimer som hyste sympatier för nazistisk ideologi, erbjöd dessa personer en fristad.

Juridiska kryphål: Vissa nazistiska krigsförbrytare utnyttjade juridiska kryphål eller bristfälliga utlämningslagar i sydamerikanska länder för att undgå utlämning till Europa, där de skulle ställas inför rätta för sina brott.

Sammantaget gjorde kombinationen av flyktvägar, förfalskade dokument, myndigheternas medverkan och rättsliga kryphål det möjligt för nazistiska krigsförbrytare att fly till Sydamerika och undgå rättvisan under många år efter andra världskrigets slut. ChatGPT, mars 2024.